

[Thestrup.]

fra det, som jeg i mit indlæg betragtede som det afgørende, nemlig selve statsbudgettets vækst med stigningen i indtægten som det afgørende punkt eller i hvert tilfælde som et meget vigtigt punkt.

Jeg har hele tiden erkendt den højtærede finansministers administrative dygtighed, og jeg har udtrykkelig sagt, at jeg aldrig har bemærket, at ministeren har undladt at vise sparsommelighed i enkeltheder, men at det var statens stadige udvidelse af sit område, dens påtagelse sig flere og flere opgaver med de deraf følgende udlån, ikke mindst netop udlån, men også udgifter, der var det farlige punkt. Derfor kunne jeg i og for sig blive stående ved den højtærede finansministers udtalelse om, at stigningen i udgiften fra den borgerlige regerings sidste forslag til det nuværende knap udgør 50 pct. Ikke for at undskylde mig selv, men for at give støtte til de røster, der siden min fejltagelse har rejst sig for at få en nogenlunde klar redegørelse for statens budget, en redegørelse, som også den almindelige vælger kan finde ud af, vil jeg over for ministerens udtalelse om, at stigningen i udgiften kun var 50 pct., nævne 3 ting: for det første, at det ikke var udgifterne, men budgetterne, jeg sammenlignede, og at jeg rent formelt — jeg erkender, at det var rent formelt — brugte det pågældende budgets tal. For det andet, at balancesummerne for det her foreliggende forslag er 5,9 milliard kr. og ikke, som af ministeren anført, 5,5 milliard kr., fordi det er udgifterne, der er nævnt. Jeg er klar over, at der til de 3,7 milliard kr., som finansministeren nævnte, og som jo er udgiftstallet, skal lægges et beløb, der modsvare det beløb, hvormed overskuddet på det nuværende finanslovsforslag er angivet. For det tredje, at det til de fornævnte 5,9 milliard kr. vil være rimeligt at lægge de 135 mill. kr., der udgøres af det folkepensionsbidrag, som betales af befolkningen, men som i budgettet fradrages udgifterne til folkepension. Derefter vil budgettet blive på 5,9 milliard kr. eller, forøget med 135 mill. kr., 6,1 milliard kr. Hvis der over for dette tal sættes de 3,7 milliard kr. med tillæg af det beløb, der svarer til det nuværende overskud på drifts- og anlægsbudgettet, vil man komme til en stigning, der, så

vidt jeg kan se, er over de 50 pct., som finansministeren nævnte, selv om den ikke når op på de 100 pct., som jeg nævnte.

Jeg er ikke i tvivl om, at den højtærede minister med hele den indsigt, han har i statens regnskabsvæsen, og med de evner, han har til at operere med budgetternes tal, kan komme til et andet resultat end det, jeg her har anført, og også kan begrunde dette andet resultat, og sådan kan vi jo blive ved.

Den højtærede minister anførte endvidere over for mig, at folkepensionen var blevet lidt større end ventet. Ministeren har antagelig læst direktør Kaj Christensens indlæg i Berlingske Aftenavis for 4. december, og jeg forstår, at den højtærede ministers svar til mig også var et svar til direktør Kaj Christensen. Jeg skal ikke indlade mig i diskussion om enkeltheder, men forholdet er det, at man over for det folketingsudvalg, der behandlede folkepensionsloven, angav 240 mill. kr. som den teoretisk største udgiftsforøgelse, medens den faktiske udgiftsforøgelse er blevet 370 mill. kr. Ministeren har forklaret dette med pristalsstigningen og større tilgang, men tilbage bliver dog den kendsgerning, at stigningen blev 130 mill. kr. større end anslået; så kan man jo selv om, hvorvidt man vil kalde det lidt eller meget.

Jeg beder den højtærede formand om tilladelse til at citere et stykke fra Berlingske Aftenavis i dag, hvori direktør Kaj Christensen har fremsat nogle betragtninger i anledning af den højtærede finansministers indlæg. Han skriver heri:

„Når jeg i sin tid hævdede, at udgiftsstigningen efter folkepensionsloven ville blive ca. 400 mill. kr., fremgik det tydeligt af mine indlæg, at jeg herunder medtog et skøn over prisudviklingen og i det hele taget alle de faktorer, der måtte antages at spille ind. Min konklusion baseret på Assurandør-Societetets beregninger var derfor, at folkepensionsudgiften i de første to år ville stige med ca. 400 mill. kr. fra ca. 757 til ca. 1 157 mill. kr. Den faktiske stigning blev fra 757 til 1 139 mill., altså 382 mill. kr. og altså meget nær ved den forventede.

Mod mine 400 mill. stillede finansminister Kampmann sine 200 mill. kr. Først seks dage før lovens vedtagelse kom det